

HET MYSTERIE VAN DE VERDWENEN CHOCOLADELETTERS

Auteur: Evert Roest
www.cts-producties.nl

HET MYSTERIE VAN DE VERDWENEN CHOCOLADELETTERS

Auteur: Evert Roest

Rolverdeling: 3 open (Zwarte Pieten)

Tijdsduur: 30 minuten

We bevinden in het werkpaleis van Sinterklaas. Decor: een achterwand met aan beide zijden 1 of 2 stopschotten, zodat aan beide kanten een in/uitgang ontstaat. Op het toneel verder veel cadeautjes etc., Eventueel kan het decor natuurlijk worden verfraagd met vlaggetjes, tekeningen, etc.

Grote Piet: De baas van alle Pieten en dat straalt hij graag uit. Hij heeft nu echter een probleem en dat zit hem dwars. Grote Piet is wel wat slimmer dan de andere Pieten, maar nu weet hij het toch even niet.

Pieterman: Een aardige Piet, die het leuk vindt liedjes te zingen en spelletjes te doen met de kinderen. Hij doet zich een beetje dommer voor dan hij echt is. Dat hij een plannetje heeft bedacht om Grote Piet te foppen zou je zo niet achter hem zoeken...

Pieterbaas: Ook een echte Zwarte Piet, maar hij is net iets minder bijdehand dan Pieterman, die een plannetje bedacht heeft. Pieterbaas kan dat plannetje echter wel heel goed uitvoeren.

Korte inhoud: Grote Piet heeft een probleem. Op mysterieuze wijze verdwijnen er zomaar chocoladeletters en hij begrijpt werkelijk niet hoe dat kan. Pieterman probeert Grote Piet te helpen het raadsel op te lossen, maar daar heeft deze meer last dan gemak van. Als blijkt dat Pieterbaas iets te maken heeft met de verdwijning van de chocoladeletters, lijkt het mysterie opgelost. Maar zo makkelijk gaat dat nu ook weer niet...

Pieterman komt op en begroet de kinderen.

PM: Hallo kinderen! Hallo allemaal. En natuurlijk ook hallo papa's en hallo mama's! En hallo oma's en hallo opa's! En hallo ooms en hallo tantes! En hallo broerjes en hallo zusjes! En hallo neefjes en hallo nichtjes! Nou, dan heb ik iedereen gehad, geloof ik. Hoe gaat het met jullie? *(wacht tot de kinderen antwoord geven)* Goed? Mooi! Hebben jullie er zin in? Ja? *(wacht tot de kinderen antwoord geven)* Goed zo! Oh, eh, wáár hebben jullie dan zin in? *(wacht tot de kinderen antwoord geven)* Sinterklaasfeest... Oh, ja, goed dat jullie het zeggen! Nou, eh, ik ben dus Zwarte Piet, dat hadden jullie natuurlijk al wel begrepen. En gezien ook, natuurlijk. Want ja, waaraan herken je een Zwarte Piet? *(wacht tot de kinderen antwoord geven)* Hij is zwart natuurlijk, ja, heel goed, en een echte Zwarte Piet heeft altijd een kleurig pak aan, ja, goed zo, en een muts op zijn hoofd, misschien wel met een veer erin! Ja, hartstikke goed van jullie. Leuk hè?

Nou, eh, ik ben dus Zwarte Piet, maar ja, ik ben natuurlijk niet de enige Zwarte Piet die Sinterklaas bij zich heeft, dat snappen jullie natuurlijk wel hè, ik kan al dat werk niet in mijn eentje doen. Daarom zijn er een heleboel Zwarte Pieten. Da's logisch, toch? Maar omdat wij allemaal Zwarte Piet heten, hebben we ook allemaal een andere naam. Ja, anders roept Sinterklaas "Zwarte Piet!" en dan roepen wij met zijn allen tegelijk "Ja, Sinterklaas?" en je begrijpt, dat werkt natuurlijk niet. Dus hebben we ook allemaal nog een andere naam. We hebben de Rijmpiet, en de Muziekpiet, de Wegwijspiet, noem maar op. Nou, en ik ben dus Pieterman. Dus als iemand mij nodig heeft, roept-ie "Hé, Pieterman", en dan geef ik antwoord. Handig hè?

Zeg, kennen jullie dat liedje van "Zwarte Piet ging uit fietsen"? Da's ook dom... ze zeggen wel dat Zwarte Piet ging fietsen, maar ze zeggen er niet bij wèlke Zwarte Piet. Nou weten we nog niks. Maar het is wel een leuk liedje, vinden jullie ook niet? Zullen we dat gezellig samen eens zingen? Nou, daar gaan we, 1, 2, 3: *(zingen)*. Zo, dat klonk goed zeg, dat kunnen jullie wel. Maar, eh, ik sta hier al een hele tijd gezellig met jullie te kleppen, maar ik mis iemand. Ja, want eigenlijk zou ik hier samen met Grote Piet zijn. Maar ja, jullie begrijpen vast wel, dat Grote Piet een heeeeee belangrijke Piet is en die heeft het dan ook hééééél druk. Maar ik denk dat als we hem samen roepen, dan komt-ie vast wel. Doen jullie mee? Nou, daar gaat-ie dan hoor, 1, 2, 3! GROTE PIET!! Nee, hij hoort het niet. Nòg een keertje maar dan véééél harder! 1, 2, 3! GROTE PIET!!!!

Grote Piet komt op van achter de coulissen.

GP: Hela, hela, wat is er aan de hand, wat is dat hier voor een kabaal, Pieterman?

PM: Hallo Grote Piet, er zitten hier allemaal kinderen op U te wachten! Dat was u toch niet vergeten?

GP: Oh, ja, natuurlijk! Dat is waar ook! Hallo kinderen! Het spijt me dat ik een beetje laat ben, maar ik denk dat Pieterman hier jullie wel heeft bezig gehouden? Ja? Dat is goed! Ja, dat kan onze Pieterman wel!

PM: Maar Grote Piet, hoe komt het dat u zo laat bent? U bent anders altijd heel erg op tijd, sterker nog, als één van de Zwarte Pieten te laat is, dan moppert u daar altijd een beetje op....

GP: Ja, wrijf het er maar in.... Maar, om antwoord te geven op je vraag, Pieterman, ik heb een probleem en ik was heel druk bezig met nadenken over hoe ik dat probleem kan oplossen.

PM: Een probleem? Wat voor probleem Grote Piet?

GP: Dat zal ik je vertellen, Pieterman. Kijk, zie je daar in die hoek die grote stapel chocoladeletters?

PM: Heel duidelijk, Grote Piet! Wat een grote stapel chocoladeletters!

GP: Nou, die had je eigenlijk nog veel duidelijker moeten zien, Pieterman, want die stapel hoort eigenlijk nog veel hoger te zijn!

PM: Nog veel hoger te zijn? Hoe bedoelt u, Grote Piet?

GP: Ik bedoel, Pieterman, dat er chocoladeletters verdwenen zijn!

PM: Verdwenen? Hoe kan dat nou Grote Piet? Chocoladeletters hebben toch geen pootjes? Die lopen heus niet uit zichzelf weg hoor. Haha, dat zou wat zijn (*pakt een letter van de stapel*), zie je zo een chocoladeletter hard weglopen over de vloer, hahahaha! (*hij doet alsof de chocoladeletter over de grond wegloopt*).

GP: Nee, Pieterman, dat hebben ze niet. Maar leg die letter nou maar terug, dan kun je me helpen nadenken over hoe we dit probleem kunnen oplossen. Ik begrijp maar niet hoe die chocoladeletters zomaar kunnen zijn verdwenen....

PM: Kan het niet gewoon zo zijn dat er al een heleboel chocoladeletters in de schoentjes van de kinderen gestopt zijn? Misschien hebben sommige kinderen die hier zitten al een letter in hun schoen gehad? Kinderen, steek je vinger eens op als dat zo is...

GP: (*afhankelijk van hoeveel kinderen een vinger opsteken*) Nee, dat zijn er nog niet zoveel, dus dat kan niet, Pieterman (*Ja, dat zijn er al best wel veel, maar dat kan het toch niet zijn, Pieterman*). Dat hadden er veel meer moeten zijn als je kijkt hoeveel letters er verdwenen zijn. Ik sta voor een raadsel...

PM: Nee hoor, u staat voor mij, en voor allemaal kinderen, maar een raadsel heb ik niet gezien.

GP: Ik bedoel, bijdehand, dat die verdwijning van die chocoladeletters voor mij een raadsel is!

PM: Een raadsel? Oh, leuk, ik ben dol op raadsels!

GP: Eh, dat bedoel ik niet, Pieterman...

PM: (*draaft door*) Ja, raadsels! Ik weet een hele leuke. Kinderen, deze weten jullie vast!

GP: Eh, Pieterman, daar hebben we nu geen tijd voor, we moeten....

PM: Luister, luister, luister: je hóórt het wel, maar je zíet het niet! Rara, wat is dat?

GP: (*geïrriteerd*) Geen idee, Zwarte Piet, schiet nou maar op, we moeten....

PM: Kende u hem al?

GP: Hè, wat?

PM: Kende u dat raadsel al?

GP: Ik ben bang dat ik niet helemaal begrijp...

PM: Nou, ik vraag dus: je hóórt het wel, maar je zíet het niet.... en dan zegt U: Zwarte Piet. Nou, dat was het antwoord, dus ik vraag of u dit raadsel al kende.

GP: (*even uit het veld geslagen*) Eh, nou, eh..... laten we het er maar op houden dat ik zo verschrikkelijk slim ben, ok? Zullen we dan nu weer proberen om erachter te komen wat er gebeurd is met al die chocoladeletters die er kwijt zijn? Daar moeten we snel een oplossing voor verzinnen, want als Sinterklaas erachter komt dat er zoveel chocoladeletters weg zijn, ja, dat we daardoor misschien zelfs wel te weinig chocoladeletters hebben, dan gaat hij niet blij zijn, dat kan ik je wel vertellen, Pieterman!

PM: Ik snap het, Grote Piet, maar wat ik NIET snap...

GP: Nou, wat snap je niet?

PM: Waar die chocoladeletters gebleven zijn natuurlijk! Anders had ik meteen wel verteld wat er met die letters is gebeurd!

GP: (*een beetje moedeloos*) Ja, dat is geen wonder hè, Pieterman, als je had gesnapt waar die letters uithingen, hadden we nu geen probleem...

PM: Grote Piet! Dat is het!

GP: Wat? Wat is wat?

PM: Hangen! Die chocoladeletters hangen gewoon ergens aan het plafond (*begint meteen als een razende door de hele zaal te hollen, terwijl hij het plafond afspeurt*). Kinderen, kijken jullie ook eens mee!

GP: Pieterman.... Pieterman! (*deze is zo druk bezig met kijken dat hij Grote Piet niet hoort*)
PIETERMAN!!!!

PM: Eh, ja, Grote Piet?

GP: Pieterman, kom terug. Kom even hier bij mij staan, ja?

PM: Ja Grote Piet (*hij komt de zaal weer uit en gaat vlak naast Grote Piet staan*). Sta ik zo dicht genoeg bij u, Grote Piet?

GP: Dat is nu ook weer overdreven Pieterman (*laat duidelijk merken dat hij vindt dat Pieterman een beetje te dichtbij gekomen is en doet een stapje opzij*). En ik vind het fijn dat je zo ijverig op zoek gaat naar die verdwenen chocoladeletters, maar ik geef jou op een briefje dat je ze dáár onder het plafond niet gaat vinden....

PM: (*kijkt nadrukkelijk naar de handen van Grote Piet*)

GP: (*ongeduldig*) Wat is er nou, Pieterman?

PM: U zegt: ik geef het je op een briefje. Maar u hebt helemaal geen briefje in uw hand!

GP: (*zucht*) Dat is een gezegde, Pieterman, dat is dus maar bij wijze van spreken....

PM: Oh, dus dat is niet echt een briefje?

GP: Nee, dat is dus niet echt een briefje.

PM: Ik begrijp het, Grote Piet.

GP: Help me nou maar liever om te bedenken, waar die chocoladeletters zouden kunnen zijn.

Opeens klinkt er een hoop gestommel van achter de coulissen. Pieterman schrikt zich een hoedje en springt pardoes bij Grote Piet in de armen. Terwijl Grote Piet daar zo staat met Pieterman in zijn armen, komt Pieterbaas binnen. Hij loopt als een typische slaapwandelaar, met stijve benen en met zijn armen gestrekt voor zich uit. Ondertussen snurkt hij heel luid en als hij uitademt, hoor je zachtjes "Chocoladeletterzzzzzzzzzz". Hij maakt eerst een rondje en slaapwandelt dan naar de stapel met chocoladeletters en pakt er met gestrekte armen een paar op. Vervolgens draait hij zich om en loopt weer af, maar in plaats van de snurken, maakt hij nu geluiden alsof hij loopt te smullen. Het vooruitzicht van een lekkere chocoladeletter laat hem smekken en smakken.

GP: Zag je dat, Pieterman? Dat was Pieterbaas. Oh, en voor we verder gaan, misschien zou je weer op je eigen benen willen gaan staan? (*hij laat Pieterman pardoes vallen*)

PM: Auw! (*hij krabbelt overeind en wrijft zijn pijnlijke achterste*) U hebt gelijk, Grote Piet, dat was Pieterbaas. Hij ging er vandoor met een stapeltje chocoladeletters! Maar zag u hoe gek hij liep, Grote Piet?

GP: Als ik zoveel chocoladeletters gepikt had, zou ik ook zo gek lopen. Van de pijn in mijn buik! Hij heeft al die chocoladeletters natuurlijk lekker in zijn eentje stiekem op zitten snoepen!

PM: Nee, nee, nee, dat bedoel ik niet, Grote Piet. Kinderen, hebben jullie gezien hoe gek Pieterbaas liep? Weten jullie wat er met hem aan de hand is? Wat zeggen jullie? Hij was aan het slaapwandelen?

GP: *(enigszins in de war)* Slaapwandelen? Wat is dat nou weer? Slapen doe je toch in je bed? Dan ga je toch niet een makelingetje wandelen?

PM: Een makelingetje wandelen? Wat bedoelt u, Grote Piet?

GP: Ik bedoel: een wandelingetje maken.... Ik raak helemaal de kluts kwijt, wat is hier aan de hand? *(imiteert gesprek tussen twee mensen)* "Waarom trek je je pyama aan, ga je al naar bed?" "Nee, ik ga even een blokje rond met de hond!" Dat slaat toch helemaal nergens op?? Slaapwandelen..... Volgens mij verzinnen jullie maar wat kinderen!

(op dat moment komt Pieterbaas weer op, al snurkend en "Chocoladeletterzzzzzzzz" prevelend. Hij loopt weer hetzelfde rondje en staat stil bij de stapel letters)

GP: *(terwijl PB nog loopt)* Nou gaan we het krijgen, ik zal die Pieterbaas eens even wakkerschudden!

PM: Nee! Grote Piet, niet doen!

GP: Wat? Waarom niet?

PM: Weet u dan niet dat je een slaapwandelaar nooit mag wakker maken? Dat is heel gevaarlijk! Voor je het weet schrikt Pieterbaas zich een ongeluk!

GP: Tsja, daar zit wat in.... en op ongelukken zitten we niet te wachten. Maar wacht eens, misschien schrikt Pieterbaas zich helemaal geen ongeluk en schrikt hij zich alleen maar een hoedje, dat valt toch nog wel mee?

PM: Ja dat kan wel zijn, Grote Piet, maar wat moet Pieterbaas dan doen met dat hoedje? Hij heeft al een muts op zijn hoofd, waar moet hij dat hoedje dan laten?

GP: Ja, dat is ook weer zo.... Maar wat moeten we dan doen?

(Pieterbaas heeft inmiddels weer een paar chocoladeletters te pakken en slaapwandelt smekkend en smakkend weer af)

GP: Alsjeblieft! Weer een paar letters weg! Pieterbaas heeft hier al een heel ABC van chocolade weggehaald terwijl wij er naar stonden te kijken! Dat kan toch niet!?

PM: Ik ben bang dat er weinig anders op zit dan hem zijn gang te laten gaan, Grote Piet. Als u hem wakker maakt, gaat het vast niet goed. Stel je voor, iemand schudt hem wakker, en dan ziet hij u!! Dat is schrikken, zeg!

GP: Zeg, zeg, zeg! Zo kan-ie wel weer! Niet zo brutaal hè, Pieterman, dat vind ik helemaal niet aardig van je!

PM: *(Nog na-gniffelend)* Sorry hoor, Grote Piet, het was maar een grapje.

GP: Vooruit dan maar, ik zal het voor deze keer door de vingers zien, omdat ik nu een ander probleem heb... Wat doen we nu met Pieterbaas? Dit kan zo toch niet doorgaan? Straks hebben we geen chocoladeletter meer over! En wat geven we dan aan de kinderen?

PM: Dan hebben we nog banketletters, marsepein, chocolade munten, dat komt dan toch wel goed, Grote Piet?

GP: Pieterman, jij weet best dat dat geen oplossing is. Geen chocoladeletters dit jaar, dat kan toch niet? Chocoladeletters horen nu eenmaal bij Sinterklaas. Hmmm, daar moet ik eens goed over na gaan denken. Ik denk dat ik maar eens even bij Digi Piet ga kijken, misschien staat er wat in zijn computer over slaapwandelaars. Ik ben zo terug! *(hij gaat af)*

PM: Da's goed hoor, Grote Piet, ik blijf hier wel even bij de kinderen!

Grote Piet is nog maar amper verdwenen, of Pieterbaas steekt zijn hoofd om de deur. Maar dit keer slaapwandelt hij helemaal niet! Hij is klaarwakker...

PB: Psssssst! Pieterman! Is Grote Piet uit de buurt?

PM: *(lachend)* Ha, Pieterbaas, ben je een beetje uitgeslapen?

PB: *(lachend)* Ja, dat lukt wel hoor. Waar is Grote Piet naar toe?

PM: Die geloofde niet dat jij kon slaapwandelen en die is naar Digi Piet gegaan, die heeft een computer met internet en dan gaat hij dat allemaal opzoeken, geloof ik. Die is wel even weg!

PB: Die Grote Piet! Zijn kin lag zowat op de vloer, zo verbaasd was hij toen hij mij zag slaapwandelen! Kijk, zo! *(hij doet het voor, de twee Pieten moeten er allebei smakelijk om lachen)*

PM: Kun jij dat zien dan?

PB: Natuurlijk, ik kijk door spleetjes! Ik moet wel, anders zie ik toch niet waar ik loop? Dan struikel ik ergens over, of ik val languit in de chocoladeletters en dan hebben we toch een probleem, nietwaar?

PM: Wat een goed idee van jou, om te doen alsof je slaapwandelt. Nu kunnen wij tenminste ook lekker snoepen van die chocoladeletters.

PB: Ik snap niet waarom hij zo moeilijk doet. We hebben toch genoeg van die letters? Maar elke keer als ik er voorzichtig om vroeg was het "Nee Pieterbaas, die chocoladeletters zijn voor de kinderen en dat weet je best!" Dat is natuurlijk ook wel zo, maar ja, ik vind ze ook zó lekker...

PM: En ik ook! En daarom, kinderen, daarom hebben Pieterbaas en ik dat plannetje bedacht.

PB: En maken jullie je maar niet ongerust hoor, kinderen, er zijn nog genoeg van die chocoladeletters over! Nou ja, tenminste.... ik heb er geloof ik toch wel een boel te pakken (*hij lacht*). Mijn hele kamertje ligt vol met chocoladeletters en die gaan Pieterman en ik lekker saampjes opsnoepen. Daar merkt toch niemand wat van.....

PM: We moeten wel voorzichtig zijn met Grote Piet. Als hij in de gaten krijgt wat je doet, wordt hij vast heel boos!

PS: Wat IK doe? Jij doet er net zo hard aan mee, Pieterman! En ik moet het zware werk opknappen, want ik moet al dat slaapwandelen nadoen!

PM: Jij slaapwandelt nou eenmaal beter dan ik, dat weet je best. Als ik het doe gelooft Grote Piet het nooit. Trouwens, van Grote Piet gesproken, die moet ik toch maar de hele tijd bezig houden om ervoor te zorgen dat hij je niet probeert wakker te maken!

Einde zichtversie...